

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 467. De bonis traditis in villa Adaloldeshus intra pagum Hrittiga, nec non de origine abbatis Corbeiensis Drutmati, de controversia inter Principes Anhaltinos atque Episcopos Halberstadenses ob ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

tradidit thiadhardus in *holtbusan* (h) et gubernante Corbeiam Walhone.

§. 467.

Tradidit folchardus XXX iugera et I iurnalem in *adololdesbus* (i) pro coniuge suo Iuanebergh.

§. 468.

(h) *Holtbusan* villam fuisse in pago *Marungo*, abbas Saracho annotavit. Procul du- De villa bio designari intelligitur *Holtbusen* villa desolata, olim sita iuxta Snetinghusen in praefectura Moringen in principatu Göttingensi. De hac villa vide litteras *Holtbusan* in supra §. 437. et infra in Addendis num. 228, 229, 239, 263, et 264, addu- pago Marungo. Etas. De *Thiadhardo*, qui XL iugera et vnam familiam in eadem villa dona- uit, vt patet e Sarachonis Registro, vide §. 104. not. (l).

(i) Villa *Adololdesbus* sita erat, Sarachone teste, in pago *Hrittiga*. Videtur indicari De villa *Ablibusen*, vicus praefecturae Stauffenburg in Wolferbuttelensi principatu. Hic Adololdesbus in vicus probe discernendus est 1) ab *Albusen* in praefectura Hoja in comitatu in pago Hrittiga. Hojano, 2) ab *Albusen* in episcopatu Paderbornensi non procul a castro Dri- borg, 3) ab *Alenbusen* in pago Flothwitha, 4) in *Alesbusen* in Rhetica in comitatu Vehringen, 5) ab *Allenbusen*, seu Altenhausen in ducatu Magdeburgico, et 6) ab *Albusen* in episcopatu Osnabrugensi sub praefectura Furstenaui. De *Folchardo* non- nihil egimus supra §. 437, significantes, eum fuisse fratrem abbatis Corbeiensis *Wal- bonis*. Pietas ergo in fratrem impulit *Folchardum* ad haec bona Corbeiensis mo- nasterio tradenda, cui, quemadmodum ex haftenus dictis patet, bene praerat eius frater *Walbo*. Diu autem post haec praefuisse monasterio non videtur *Wal- bo*. Fortasse *Meinwercus* episcopus Paderbornensis verebatur, ne omnia sibi praeriperentur, animaduertens et in dies resciscens cum admiratione, magnis muneribus amicos et consanguineos suos exornare Abbatiam Corbeiensis. Hinc consilium cepit amouendi ac detrudendi *Walbonem*. Quodsi autem, iudice auctore Vita *Meinwerci* p. 539, in eo debita pastoris idonei sollicitudo consistit, atque eo pastor memoriam sui dignissimam dereliquit posteris, si multa praedia pre- cando et comparando acquirit atque utilitatibus ecclesiae suae addit; memoriam sui iucundam et sibi et nobis reliquit *Walbo*, certe haud dignus, qui de gradu suo deiceretur. Sed quod sibi *Meinwercus* laudi, id aliis crimini, duxit. Oc- casionem ergo sibi, aptam ad depellendum *Walbonem*, oblatam esse, putabat, cum ille sibi restitisset celebraturo missarum sollempnia in templo Corbeiensis. E Vita *Meinwerci* fit planum, fuisse hunc *Heinrico* regi familiarissimum, et paullo audacius cum eo egisse. Nihil ergo deerat illi ad detrudendum *Wal- bonem* ab abbatiati dignitate. De facti iniustitia iam supra egimus (§. 430). Mirum sane est, cum *Walbo* habuerit consanguineos et nobilissimos et ditissimos, illos hanc non auerisse vel propulisse iniuriam, *Walboni* imminentem et illatam. Sed telum repellere procul dubio non valuerunt. Atque ex eo momento discere licet, quanta *Meinwercus* excelluerit auctoritate apud caesarem *Heinricum*. Tem- pori ergo inseruiendum esse, putabant amici *Walbonis*, offensionem, *Meinwercus* intentatam, fore periculosam propter eius grauissimam auctoritatem, existimantes. Depositus ergo est *Walbo* gradu et fastigio suo ad annum 1014. Eodem an- no ab *Heinrico* rege surrogatus fuit *Waloni Drutmarus*, e *Laurisheimensi* mo- nasterio adscitus. Quod itaque mutare non poterant, id ferebant et Corbeien- ses nostri et nostri *Walbonis* amici patienter, regis *Heinrici* et *Meinwerci* ob- stante ipsis auctoritate. *Drutmarus*, vt in Chronico nostro MSpto adpellatur, quamuis se ipsum in diplomatibus appelleret *Trutmarum*, praefuit Corbeiae, eo- dem Chronico teste ab anno MXIV. vsque ad annum MXLVI, quo obiit XV. Kal. Martii. Huius abbatis *Drutmari* in codice traditionum nostrarum mentio iniicitur infra (§. 484). Quilibet ergo facillime perspicere poterit, iam esse mutandam annorum configurationem, margini adiectam, et nouam inchoandam esse sectionem.

Cuius stirpis fuerit ille *Drutmarus*, e Chronico nostro MSpto et documentis coetaneis demonstrare non licet. Annales MSpti in Archiuo Corbeiensis, sed recentiores, eum ad gentem *Kroppenstedensem* referunt. Hinc etiam et nos in *Sciagraphia Historiae Corbeiensis* appellauimus illum comitem *de Kroppensted*, sperantes eo tempore, illud documentis fide dignis comprobatum iri. Quam- uis autem nullos comites, cognominatos *de Kroppensted*, vsquam inueniamus, inser- uire

Ab anno
1010 vs-
que 1014
regnante
Heinri-
co II.

uire tamen poterit hæc denominatio illustrandæ illastri controuersie, olim inter principes de Anhalt, et clerum Halberstadensem, *de comitatu Croppensledensi* cum feruore magno agitata. Intermittere ergo non possumus, quin quædam e documentis nostris litterariis addamus, ad illum comitatum Croppensledensem facientia, de quo domini Anhaltini contendebant, iudicio beneuolens lectoribus referuato. Ac primo quidem quod ad situm eiusdem comitatus atinet, nomen procul dubio ductum est a villa *Croppensled*, vnum milliare sita ab vrbe Groninga in principatu Halberstadeni versus orientem. Huius villæ primam mentionem iniecerunt Corbeienses nostri in Chronico suo coætaneo, ad annum 936 referentes, comitem *Sifridum* fundatorem monasterii in *Westergroningen* tradidisse quidquid habuerit in vtraque *Croppenslide*, *uendelingen*, *uuestergroningen*, *ostergroningen*, *heteborn*, *dalethorpe*, et *salsu bakel* cum omnibus ad eadem loca pertinentibus. Id quod ita interpretandum esse censemus, vt non tradiderit comes *Sifridus* tam magnum quam paruum *Croppenslide*, nulla villicatione excepta, sed tantum ea, quæ *Sifridus* in vtroque loco tenuit sita. Fratrem enim *Sifridi Geronem* marchionem bona quædam in villa *Croppenslide* sibi retinuisse, comprobatur ipsius marchionis *Geronis* diploma, quod legitur in *Becmanni Hist. Anhalt.* P. III. p. 168, in quo ad annum 963 monasterio puellarum seu *Parthenoni*, in *Gerenrode* obuiuo, donauit vnum mansum, situm ad *Croppenslide*. E litteris *Erkenberti* abbatis sequentibus discimus, villicationem in *Groninge*, *Croppenslide* et *Hammentorp*, cum omni vtilitate obrigisse ditioni abbatis *Corbeiensis*. Eisdem ergo huc inferere, ex autographo accurate descriptas, e re nostra fore intelligimus. En illas.

CIn nomine dñi nři ihu Xpi Ego *Erkenbertus* corbeiensis abbas hanc cartam iussi conscribi & conseruari ut sciant tā pntes quā futuri Qualiter *Heithenicus* & *Conradus filii Thiethardi* cum essent homines liberi in nři ecclie se mancipauerunt seruitiū. dederunt enim XI mansos in uilla quæ uocatur *Eilensfidi* & se ipsos ecclie ut mereretur accipere beneficium & edificia patris sui excepta uillicatione in *Gronyngæ Croppenslide* *Hammentorp* & omni utilitate quæ pntent ad seruitium abbatif. hoc firma sponfione collaudantes. ut nunquam super hoc negotio aliquam inactitudinem ecclie facerent. Hæc autem acta sunt *Corbeie* sub aduocato comite *Sigifrido* corā omni congregatione aliisq. testibus scilicet *Heinrico pposito*. *Wernbero*. *Adelberone*. *Rupto ac Hugone monachif*. *Eikone patris eorum*. *Adelrado comite*. *Roderico*. *Anselmo*. *Lutolf*. *Heremanno*. *Ottone*. *Waldrico pincerna*. *Jmmone*. *Annone*. item *Annone*. *Redingo*. *Ratholfo*. *Hilderico*. *Erp*. *Wolmanno*. *Rutmundo*. *Brügero pincerna*. *Heriboldo urbano precone*. *Godescalco dapifero*. item *Godescalco*. *Godescalco*. *Walberto*. *Wagone*. *Tiderico*. *Gerberto*. *Euerhardo*. *Cunrado*. *Waldrico Kamerario*. *Godefrido*. *Xpiano*. & aliis multis. Horum etiam in pntia *Reding* filium suum *Albericum* cum consensu atq. sui *Alberici* & auunculorum eius *Alberici* & *Adelberti* in seruitutem scō *Vito* tradiderunt cum quatuor mansis & dimidio in *Dalethorp* ut quæ habuit pater eius in *Horsleum* ab abbate consequeretur beneficium. Dat. Corb. XV. kal. iulii anno dñi M. C. X. III. indict. VI. regnante *Heinrico V.* Romanorum impatore augusto anno u ordinatio- nis venerabilif *Erkenberti* abbatif VIII.

Signum sc̄i

uiti mtrif.

Sigilla vide in
Tab. I. num. 8.

Cum

Cum, teste hoc diplomate, Redingus quidam cum consensu atavi sui Alberici (attende ad vitam prorogam, qua Albericum vigerit oportet) quatuor manfos et dimidium tradiderit Corbeiensibus ad *Dalethorp* sitos. Vnde discimus comitem *Sifridum* anno 936 ecclesie Corbeiensis non tradidisse totam villam *Dalethorpe*, dudum desolatam, olim vero non procul ab oppido *Croppensted* conspicuam. Villa *Horsleu*, in eodem diplomate memorata, videtur designare vicum *Harsleben* seu *Herleben*, in episcopatu obuium Halberstadeni, quem *Saracho* abbas in suo Registro appellat *Horsleue* atque ad pagum refert *Hardigo*. E quo momento conclusimus, dominum quendam circa annum 1040 hæc ad eandem villam referenda bona tradidisse Abbatie nostræ. Iacturam inter hæc dolemus foliorum quorundam, quæ temporum iniuria et hominum negligentia in codice traditionum nostro deleuit. Probabilissime existimandi sunt traditores bonorum in *Horsleue* fuisse e progenitoribus comitum de *Regenstein* procreati. Est enim diploma in manibus nostris, in quo anno 1351 *Bernhardus* senior et *Bernhardus* junior, nec non *Albertus*, filius *Alberti*, comites de *Regenstein*, conferunt *Alberto* episcopo Halberstadeni, filio *Alberti* ducis *Brunsvicensis*, omnia bona sua in maiori ac paruo *Herleuen*. *Reding* vero eiusque filius *Albericus* probabiliter inter progenitores dominorum de *Herleue* referendi sunt. At vero, ad quam familiam spectarint *Heithericus* et *Conradus* filii *Thiathardi*, non est in expedito. Fortasse referes illos ad nobiles dominos, de *Hakeborne* cognominatos, quorum castrum erat non procul a saltu *Hakel* positum, de quo supra diximus. Si de illo *Conrado*, filio *Thiathardi*, in litteris abbas *Folemari*, ut videtur, fit mentio, tunc, eundem *Conradum* tenuisse iurisdictionem quandam abbatum Corbeiensium, in *Groninge*, *Croppensted* et *Ammenthorp* obuiam. Vltimus hic vicus olim vocatus fuit *Amendorf*, non procul ab oppido *Croppensted* disiunctus. En diploma:

Q In nōtē scē et indiuiduē trinitatis. *Folmarus* dei gratia Corbeiensis abbas. Si ecclē nobis cōmissē in rebus necessariis pro posse & nosse consulim⁹ & in p̄senti & in futuro p̄ dei misericord. nobis p̄futurum confidim⁹. Unde nouerit uniuersi fideles tam presentes quā futuri. quod quidam de familia n̄ra *Conradus* nōtē qui officiale n̄m in *Groninge* & *Croppenstede* seu *Ammenthorp* temere quodammodo sibi usurpare uolebat. eodem officiali se penit⁹ abdicauit. scilicet ut nulla latens occasio repositendi uel spes iure alterius recipiendi tam ipsi quam heredibus suis remanserit. iubente hæc fieri dōno *Lothario* glorios. imp̄re quem pro eadem causā sepius interpellauim⁹ nobis quoq. ad ipsum iusticia fauente studiosus annitentibus. Quod ut in posterum ratum & stabile permaneat presentes litteras sigillo n̄ro signari iussimus. huius rei testes sunt *Arnoldus* prepositus. *Hugo* monachus. *reinoldus* camerarius. *Bardo*. *Thidericus*. *Heremannus* liberi homines. *Lenzico*. *conradus*. *Wago*. *Suauf*. *Thegenhardus*. *Heremannus*. *Wilmarinus*. *Sridericus*. *Lendricus*. *Bosico*. *Reinerus*. *Tezelin*. *Conradus*. *Helmwigus*. *Eppe*. *Adulfus*. *Brun*. *Arnoldus*. *herethēg*. *Bernhardus*. Actum *Groninge* anno incarnationis dñi M. C. XXXI. indictione VIII. X. kal. may.

Sigillum vide in
Tab. VI. num. 6.

Post hæc orat rogatque *Sifridus*, comes *Blanckenburgicus*, Corbeiensis abbatem *Hermannum*, ut sibi manfos, quos hucusque dominus *Thidericus* de *Croppenstede* ab ecclesia Corbeiensis in feudo tenuerat, in feudum conferret. Ipse, manfos istos ad officium sancte crucis spectasse, refert. Perhibent ciues *Croppenstedenses*, se olim archiepiscopum *Magdeburgensem* *Luidolfum*, quem natum et renatum in sua vrbe prædicant, in pugna contra *Bohemos* anno 1204 defendisse, in cuius rei memoriam illis indulta fuerint multa priuilegia, et in primis crucem ad curiam locatam, cui adnexam esse haud modicam libertatis par-

Ab anno
1010 vs-
que 1014
regnante
Heinri-
co II.

partem ferunt. Quanti autem ista crucis libertas æstimanda sit, docere videntur litteræ comitis *Sifridi de Blanckenburg* publicæ. Serenissimus interim elector Brandenburgicus Fridericus Wilhelmus anno 1651. d. 24. Iulii non solum hæc privilegia crucis, adiuuante chiliarcha *Ioanne Christophoro de Burgdorf*, renouauit ac confirmauit, sed etiam Croppenstedenses equites, quorum semper magister est consul Croppenstedensis, qui, se ab hac cruce sua accepisse privilegia, aiunt, ad uitam reuocauit consuetudinem. Accipe ergo ipsas has litteras comitis, *Sifridi de Blanckenburg*, sic habentes:

Reuerendo dñō suo *Hermanno* abbati Corbeiensi *Siffridus* dei grā comes de *blankenburgh* omnis possibilitatis sue obsequium indefessum. discretionem uestram obnoxius exoramus quatinus quartum et dimidium mansum et litonem, quos dñs *ibidericus de croppenstede* a uobis tenet in feodo, nobis feodum eorundem porrigere dignemini. feruicii uestri tum proni erimus ecclie uestre et uobis promtiores nos ac fideiiores obligabimus tempore oportuno ad nos etiam respectum habere debeatis quod mansi ad officium crucis pertineant supradicti. Datum *blankenburgh* anno dñi M. CC. XLVIII. IIII. kal. maii.

Post hæc Corbeienses nostros anno 1253 orabat Halberstadenſis ecclesia episcopus, *Ludolfus*, ut in fraternitatem S. Viti reciperetur. Hanc olim principes et nobiles certatim ambire et consequi cupiebant uehementissime. Exstat adhuc in tabulario Corbeiensi præstantissimus codex membranaceus, auro et variegatis coloribus varie distinctus, qui nomina fratrum S. Viti complectitur, dignusque est, qui edatur. Olim ut mandarentur recensus atque in album huius fraternitatis referrentur, dabant comites ac nobiles domini villas, mansos, iugera et mancipia Corbeiensibus eo fine, ut hæc, quas dedimus, traditiones, docere nos possunt. Tandem vero conuentum in has leges, quas e membrana traductas huic commentationi inferere ingratum non erit:

Leges fraternitatis sancti Viti late tempore *Erkenberti* Corbeiensium abbatis circa annum MVIII:

- I. Admissus solidum unum pendat et in festo diui Viti Corbeie aut quocunq; alio in loco hæc congregatio instituta fuerit sacra frequentet.
- II. Quidquid libere oblatum fuerit, in pauperes erogetur, qui eo die patcentur.
- III. Obitus dies renunciatur mittanturq; tres solidi, ex quibus per XXX. dies erogatio in pauperes fiat.
- III. Sacerdotes et monachi tenebuntur ex hoc pro federe sacrificium offerre pro defuncti anima, ceteri diuinis interesse et preces pro defuncto persoluere.
- V. Demum nomina defunctorum in certis tabulis referrentur, ut eorum memoria repetatur.

Hiscæ itaque legibus parere se uelle, sine dubio promisit Halberstadenſis episcopus *Ludolfus*, cum ab abbate Corb. peteret, ut reciperetur in societatem sacram S. Viti seu fraternitatem. Cum autem plerumque fieri soleat, ut vnus frater alteri aliquid dono det, abbas *Hermannus*, qui erat e comitibus de *Dassel* natus, episcopo *Ludolfo*, quem e comitibus de *Sladem* fuisse ortum prædicant, dabat dono aduocatiam, obuam in utroque *Groninge* et in utroque *Croppenstede*, in *Ammendorp*, atque in aliis villis illi annexis, quam habuerat *Heinricus comes de Blanckenburg* in feudo a Corbeia nostra. Vicissim et in doni gratiam donauit episcopus abbati huiusque successoribus integram partem reddituum, præbendam ex bonis basilicæ Halberstadenſis, nec non curiam, in castro *Amerleue* sitam. Halberstadenſes episcopi tenuerunt eam aduocatiam vsque ad tempora pacis Westfalicæ, et nunc tenent eam Principes Halberstadenſes. Principes autem Corbeienses harum rerum nihil possident. Interim e diplomate hic inferendo patet primum, errasse *I. G. Leuckfeldium* in *Antiquit. Græningens.* p. 47. et cum eo alios viros doctos, perhibentes, *Meinhardum* episcopum Halberstadenſem, *Luidolfi* antecessorem, anno 1255 esse mortuum, quo anno *Ludolfus* ei iterum successerit. Ipso enim, *Ludolfo* teste, primus eius prælationis annus

annus erat annus 1253. Si ergo Ludolfus episcopus Halberstadenfis anno 1257 et gubernante Volrado Halberstad. episcopi infra in Addendis sub num. 36. allato, aliæ causæ eius depositionis esse debuerunt, quam iuuenilis ætas. Porro in hoc diplomate notatu dignissimum esse censemus, anno 1253, in *Groningen* nondum fuisse castrum seu oppidum. Hoc enim facit ad deregendas Leuckfeldii atque aliorum fabulas, qui perhibuerunt, oppidum *Groningen* fuisse urbem *Grona*, in qua Thiatmarus Comes delulit nuncios Conradi I regis, de quo egimus supra §. 104 not. (e); nec non eis, qui palatium regium *Gruona* nostram fuisse Groningam, sibi perluaferunt: immo, qui statuerunt, oppidum *Groningam* Heinrici aucupis, Ottonis M. eiusque filii ac nepotis heredum fuisse. Adde eos, qui affirmarunt, Sifridum comitem anno 940 castrum et ecclesiam in vrbe Groninga extruxisse, atque idem castrum dedisse fratri suo Bernharo, episcopo Halberstadenfi, qui anno 968 rebus humanis fuerit exemptus. Alii perhibuerunt, Geronem marchionem ac comitem Sifridum habuisse Groningam ab imperatoribus Saxonis beneficii loco. Quomodo autem ad Sifridum eiusque fratrem Geronem bona hæc, in pago Hardego sita, peruenerint, supra §. 163 e probabili coniectura significauimus, nec dum videmus rationem, quæ nos commoueat, vt eandem sententiam mutemus. Hinc intelligitur, opinor, quid de comitatu Croppenstedensi senserint serenissimi principes Anhaltini. Accipe ergo, lector, tandem præstantissimum Ludolfi episcopi diploma, quo imponimus huic Sectioni decimæ quintæ colophonem. En illud.

In nomine sc̄e et indiuidue trinitatis: *Ludolfus* d̄i gr̄a *Halberstadenfis* eccl̄ie elect̄ in ppetuum. Iustum est et omni cōsentaneum rationi. ut facta rationabilia et honesta. illa p̄cipue que confraternitatis amorem et mutue karitatis augmentum generant et inducunt. auctoritatis munimine contra varios futuroꝝ incurfus gratuito et diligenti studio inuolabiliter muniam̄. ideoq; ad notiã tam p̄ntiũ quã futuroꝝ cupim̄ peruenire. quod uenerabilis et dilectus nobis *Hermannus Corbeyensis* eccl̄ie abbas aduocatiã in utroq; *Groninge* et in utroq; *Croppenstede* in *Ammēdorp* et in aliis villis sibi annexis. resignatã sibi a comite *Henrico de blankenborch* et uxore sua *Engelburgi* fidelibus suis. eccl̄ie n̄re *Halberstad.* non immemor consolationis et gr̄e sibi exhibite ob spem defensionis consilii et auxilii. de pleno consensu totius eccl̄ie sue corbeyen̄. dimiserit perpetualiter possidendã retentã sibi et nobis in p̄heodata adhuc aduocatiã. quam pari manu una cum ipso ne ab utraq; parte alienari ualeat. porrigem̄ et monetã in *Croppenstede* denarios cereuisie theloneum fori in festo Viti. licet modici ualoris sint. amore familiaritatis nihilominus dimiserit eidem eccl̄ie n̄re. hac cōditione statuta. quod nũquã obligetur. nũquã in p̄heodetur. nec aliquo modo alienetur. sed semp apud eccl̄iam *Halberstaden.* immobilis p̄seueret. et quod bona sua cum eccl̄ia in *Groninge* et suis bonis et p̄sonis tamquã p̄pria bona pio zelo eccl̄ia n̄ra et episcopi p̄ tẽpe succedentes p̄tegant. semp fideliter defendant. saluo iure suo et successorum suorum. quod a p̄decessoribus suis in ipsa eccl̄ia. uidelicet in libertate curie claustralis et hospitalis. in locatione et destitutione officiorum et correctione claustralis discipline. hætenus est seruatiũ. item quod homines sui supra deputatã annuã pensionẽ aduocatiẽ. uidelicet maldratã tritici et . . . fertones *Halberstadi.* argenti ex actione indebita non grauentur. nisi quantũ de casualib; iudiciis de iure p̄petit aduocato. item quod allodia sua uidelicet *allodiũ in Groninge* et *allodiũ in Croppenstede* cũ suis p̄tinentiis et molendinum in *Monckedorp* et stagna ultra *Bodam* ab omni iure aduocatiẽ libera semp p̄maneat ut fuerunt. sed semper multã et indissolubilem cōfraternitatis et familiaritatis dilectionẽ ad inuicem habitã et habendam libera uoluntate concesserit. quod ipsa stagna eccl̄ie n̄re *Halberstad.* cōmunia sint cum ipso. adiiciens etiam quod si eccl̄ia n̄ra et corbeyen̄. castrum aut oppidum in *Groninge* edificare p̄cedente tempore decreuerint. equaliter participant expensas et fructũ. sed eccl̄ia n̄ra iudicium specialiter obtineat sicut in aliis causis p̄scriptis. Nos de communi consensu totius eccl̄ie n̄re hæc omnia

Ab anno
1010 vs-
que 1014
regnante
Henri-
co II.
et guber-
nante
Corbe-
iam
Walho-
ne.

omnia, que sup̄scripta sunt, obligamus et astringim⁹ tam nos quam successores n̄ros firmiter seruatuos, et in recompensam hui⁹ facti et argumentum maioris familiaritatis integrā p̄bendam in eccl̄ia n̄ra maiori eidē uenabili d̄no abbati Corbeyen, et suis successoribus in futurum, quotienscuq; ipsos ad partes n̄ras uenire contigerit, tempore p̄ntie ipsorum p̄cipiendam, contulim⁹ liberaliter et benigne, curiam in castro *Amersleue* sibi et suis successoribus, quam in p̄uocare uel alienare non poterunt, et in qua p̄priis sumptibus castrensi suo in beneficio p̄uidebunt, contulim⁹ nihilomin⁹ perpetualiter possidendam. Qui⁹ rei testes sunt, *Zermannus maior p̄posit⁹*, *Wigerus decanus*, *Burhardus uiced̄ns*, *Cono de Depholte*, *Rodolfus portenarius*, *Volradus de kirchberge*, *Volradus p̄ptus Wallebican*, *Euerwin⁹ p̄ptus sancti Bonifacii*, *Wilekminus de Nuroenb̄g*, *Henricus de drondorp*, *Zermannus de Cruceburgh*, *Bertoldus de Clettenb̄g*, *Albertus de Aldenb̄ch*, *Cristianus p̄ptus Nortbusen*, *Gerardus sacerdos*, *Zermannus de Zodenhagen*, *Ludegerus de Lacu*, *Otto de Zaribeke*, *Otto de Vipech*, totumq; maioris eccl̄ie n̄re cap̄lm. Laici uero *Johannes dapifer*, *Fredericus de Zersleue*, *Geuehardus de Slage*, *Henricus de Aspenstede*, *Ludolfus de Zersleue*, *Conradus de Leve*, *Henricus de Veltbem*, *fridericus de Bertligge*, *Thietmarus de Or̄dhen* et alii quam plures eccl̄ie ministeriales. Acta

sunt hec anno d̄ni M. CC. LIII. III. idus may. Et ut hec hinc inde firma semp̄ p̄maneant et quieta, hanc paginam duob⁹ sigillis n̄ro uidelicet et eccl̄ie n̄re maioris in testimonium ualidum duxim⁹ roborandā. Datam Halbstad electionis n̄re anno primo.

Nos Halberstaden, eccl̄ie cap̄itlm huic pagine gratanti animo et assensu p̄ appensionē sigilli eccl̄ie n̄re fideliter et publice in nōtē d̄ni obligantes nos ad omnia consentimus.

Sigillum episcopi non est
amplius integrum.

Sigillum Capituli Halberstadenfis
vide in Tab. VI. num. 7.

TRA-